

HOMILIE HOOGFEEST VAN PINKSTEREN C ZA 8 / ZO 9 JUNI 2019

In een mensenleven kan men diverse fases aanwijzen. We hebben er ook namen voor. Er is de baby, de peuter, de kleuter, het schoolkind, de puber, de jongvolwassene. Het zijn allemaal étappen in een groeiproces, totdat de jonge mens volwassen geworden is en het ouderlijke huis verlaat. Het jonge leven is gekenmerkt door groei. Steeds nieuwe kleren en nieuwe schoenen. Maar er is ook de opvoeding, de vorming en de scholing. Ze maken het mogelijk, dat de jonge mens het ouderlijke huis verlaat en zijn eigen vleugels uitslaat. Tot die tijd hebben ouders heel veel tijd en zorg en moeite aan hun kind besteed en liefde is altijd goed besteed. Wie kan opgroeien in een goed ouderlijk huis kan daar zijn hele leven op teren. Die liefdevolle opvoeding stelt iemand in staat om zijn idealen waar gaat maken. Idealen zijn vaak het resultaat van de opvoeding. Misschien ook dat iemand huivert om het ouderlijke huis te verlaten. Maar toch is de zelfstandigheid goed. Ieder kind dat het huis uitgaat, weet, dat er altijd dat contact met thuis blijft. Het is een steun in de rug. Het is een troost of inspiratie. Zelfs als ouders gestorven zijn, is er toch nog die opvoeding en die liefde, waar je op kunt terugvallen. Zoveel herinneringen aan de ouders inspireren de jonge mens. Zoveel waaraan ze voorbij geleefd hebben is nu reden tot grote dankbaarheid, want ze zijn gaan begrijpen en waarderen. Ze nemen zoveel mee van huis voor hun hele verdere leven.

Het mag misschien merkwaardig voorkomen om zo de pinksterpreek te beginnen, maar eigenlijk is het voor de apostelen niet anders, want vanaf Pinksteren gaat Jezus' Geest met hen mee. Het begon, toen zij door Jezus aangesproken zijn aan de oever van het meer. De ontmoeting met Jezus heeft iets bij hen losgemaakt, zodat ze zelfs hun oude beroep opgeven en Hem volgen. Jezus boeit hen. Hij spreekt met gezag. Maar ook kan Jezus woorden spreken die ze niet begrijpen of overdreven vinden, zoals dat wie Jezus' volgeling wil zijn, Hem moet volgen door zichzelf te verloochenen. Dat lijkt hen toch wat overdreven. En ze vragen zich af: waarom heeft Jezus zo'n aandacht voor mensen die zij met hun joodse opvoeding met de vinger nawijzen? En dan schijnt uiteindelijk alles op een mislukking uit te lopen en wordt Jezus gekruisigd. Hun droom ligt aan duigen, zo vinden zij, ofschoon Jezus tijdens het laatste samenzijn al had Jezus gesproken over zijn heengaan. En dat het goed is, dat Hij zal heengaan, opdat de helper zal kunnen komen, die hen alles in herinnering zal brengen en uitleggen wat Hij hen heeft geleerd. Die helper zal de puzzelstukjes in elkaar laten vallen. Die heilige Geest zal hen laten begrijpen, wat nu werkelijk de bedoeling van Jezus' leven is geweest.

Dat het afscheid van Jezus op deze wijze zou plaats vinden, hadden de vrienden van Jezus zich niet kunnen voorstellen, zeker ook niet, dat er op de kruisiging na drie dagen de verrijzenis zou volgen. Maar de verrezen Heer heeft hen al direct op de dag van Pasen de heilige Geest geschonken, maar ze zijn dan nog te zeer in shock om Hem tot zich toe te laten. Veertig dagen zijn er nodig, waarin herinneringen weer boven komen, woorden worden begrepen, Jezus' bedoelingen beter worden verstaan en dat er in hen het verlangen groeit om daadwerkelijk heel dat heilswerk van Jezus en alle idealen voort te zetten. Maar op de dag van Pinksteren staan ze in vuur en vlam. Alle angst, huiver en schroom zijn overwonnen en vrijmoedig treden ze naar buiten. Niemand houdt hen nog tegen.

Pinksteren is het feest waarop we vieren, dat de heilige Geest ook over ons is gekomen nog altijd komt. Het is het feest, dat hij ook ons herinnert aan de woorden en daden van Jezus. Hij is de Geest van Jezus, de Geest van God.

In de eerste lezing zien we de kracht van die Geest. Jezus is ten hemel opgevaren en de apostelen staan er alleen voor, lijkt het. Ze weten niet waar ze voor staan, ze weten niet wat Jezus van hen verlangt, dus zwijgen ze en ze doen niets. Misschien zijn ze zelfs bang dat ook zij het slachtoffer worden van vijandige schriftgeleerden en farizeeën. Maar dan daalt Jezus' Geest, Gods Geest over hen neer, en die onzekere bangeriken worden ineens heel zekere verkondigers van Jezus' Blijde Boodschap, de Boodschap van Gods grote daden.

In onze dagen lijken we vaak op de bange apostelen die zich opgesloten hadden. Maar zoals over hen, wil de Geest ook over ons komen en ons raken. Zo kunnen ook wij opnieuw geraakt worden en ons weer bewust worden van onze heilige roeping van ons doopsel en vormsel. Daarvoor moet men willen bidden. Dat is ook wat ik u toewens met de woorden: Zalig Pinksteren.